

Vertelling 8–12 jaar

Geen rustige plek

Zwijgend staan enkele mensen tegenover Jezus. Ze weten niet waar ze moeten beginnen. 'Wat kan ik voor jullie doen?' vraagt Jezus. 'Vertel maar hoor!'

Maar de mensen schudden hun hoofd. 'Het gaat niet om ons,' zegt een van hen. 'We hebben verdrietig nieuws, Jezus. Wij zijn leerlingen van je neef, Johannes de Doper. Hij vertelde over het koninkrijk van God, net als jij. Een tijdje geleden is hij gearresteerd door koning Herodes. En nu... Nu heeft de koning hem laten doden. Vanmorgen hebben we hem begraven.'

Jezus gaat zitten en zucht. 'Ik wil even alleen zijn,' zegt Hij zacht.

Nog diezelfde dag gaat Jezus met een boot naar een rustige plek. Even geen verhalen vertellen, even geen mensen helpen. Even tijd nemen voor zijn verdriet, dát heeft Hij nodig.

Maar dat duurt niet lang. 'Daar!' klinkt opeens een stem. 'Ik zie Hem! Jezus! Kom mensen, deze kant op, Hij is hier hoor!'

Van verschillende kanten komen nu groepen mensen aanlopen. Sommigen zijn ziek, anderen voelen zich bang of eenzaam. Allemaal hopen ze dat Jezus hen kan helpen. En Jezus? Hij glimlacht door zijn verdriet heen. Hij heeft medelijden met al die mensen die Hem zijn komen zoeken. En dus doet Hij wat Hij altijd doet. Verdriet of geen verdriet - Hij maakt zieke mensen beter, vertelt over het koninkrijk van God.

Als het donker begint te worden, komen de leerlingen van Jezus naar Hem toe. 'Dit is een afgelegen plek,' zeggen ze. 'De mensen hebben straks eten nodig. Stuur ze weg, dan kunnen ze nog voor het donker naar de dorpen in de buurt om eten te kopen.' Maar Jezus schudt zijn hoofd. 'Ze hoeven niet weg. Geven jullie ze maar te eten.'

'Wij!?' antwoorden de leerlingen. 'Maar we hebben hier niks! Ja, een paar broden. Vijf, om precies te zijn. En o ja, ook nog twee visjes. Maar daar heb je niet veel aan, met zoveel mensen.'

'Breng mij die broden en die vissen,' zegt Jezus. 'En vraag de mensen om in het gras te gaan zitten.' Als de broden en vissen gebracht zijn, kijkt Jezus omhoog naar de hemel. Hij bidt:

'Gezegend bent U, Levende God,
die het brood uit de aarde laat groeien.'

Daarna begint Jezus het brood te breken. Hij geeft de stukken aan zijn leerlingen, die ze verder uitdelen. Ze breken en delen, breken en delen... Er is genoeg voor al die mensen in het gras. Allemaal proeven ze van het geluk, van Gods nieuwe wereld. Als iedereen gegeten heeft, halen de leerlingen de stukken op die over zijn. Het zijn twaalf manden vol. Vijfduizend mannen zijn erbij, de vrouwen en kinderen nog niet eens meegerekend. Johannes de Doper is gedood door de koning, maar het verhaal van Gods koninkrijk gaat door. En hoe!

Mattijs Weegenaar

8-10 jaar



Gesprek: Wat heeft Jezus in het verhaal nodig? En de mensen? De leerlingen?

Op wie lijkt jij het meest in dit verhaal en waarom?



Spel: Zoals Jezus mensen te eten geeft, kunnen wij ook elkaar te eten geven! Zet op tafel een schaal met witte

bolletjes en verschillende soorten beleg. De kinderen mogen een superlekker broodje maken voor het kind dat naast hen zit. Als iedereen een broodje heeft, wordt er samen gegeten. Tijdens het eten vertellen de kinderen om de beurt over iets anders waarvan zij echt gelukkig worden.

11-12 jaar



Gesprek: Waarom wilde Jezus alleen zijn? Hoe reageerde hij toen er toch heel veel mensen naar Hem toe

kwamen? Wat vinden de kinderen van deze reactie?

Wie heeft er volgens de kinderen gekregen wat hij/zij nodig had? (Bijvoorbeeld de leerlingen, de omstanders, Jezus zelf, wij als lezers.) Waarom denk je dat?



Creatief: Maak samen iets lekkers en deel het na afloop van de kerkdienst uit aan alle kerkgangers.

Weetje

De woorden die Jezus in dit verhaal zegt, ('Gezegend bent U, Levende God, die het brood uit de aarde laat groeien') is de tekst van het joodse zegengebed bij de maaltijd.